

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 97.

Anden Session.

36te Møde.

Torsdagen den 28de November.

(Fortsat).

Dahl: Jeg troer rigtignok, at det er til Fordeel for Statteyderne, at der blev flere Amtstuer i Jylland; men det forekommer mig, at der er mange andre Ting, som der trænges langt haardere til, og som ville være til langt større Fordeel for de skatteydende Borgere i Jylland, end netop det at faae flere Amtstuer, og det forekommer mig derfor ogsaa rettere at indskrænke Amtstuernes Antal i Sjælland end at forøge det i Jylland. Jeg veed vel, at dette Spørgsmaal ikke nu er for; men jeg vilde dog ikke undlade at udtale dette. — Iøvrigt maa jeg ogsaa endnu gjøre den Bemærkning, at det ikke blot for Statteyderne er en Fordeel at have flere Amtstuer, men ogsaa væsentligt for dem, som skulle have Udbetalinger af Amtstuerne. Det er væsentligst med Hensyn til de mange Udbetalinger, som skee i Anledning af Arbejder for Amtsrepartitionssfondens Regning, ligesom ogsaa med Hensyn til Renteudbetalinger til største Fordeel for de Bedkommende, at de ikke have for lang en Reise at gjøre til Amtstuen, og at de ikke altså ofte skulle komme til at reise forjæves, hvilket jo ogsaa ofte kan træffe.

Jeg kan ikke nægte, at jeg maa erklære mig imod det stillede Vædringsforslag under 12te Afstemningspost. Det forekommer mig, at det paa en vis Maade er at foregribe tilkommende lovgivende Forsamlinger, naar man nu vil fordre, at der skal vedtages en Lov i kommende Forsamlinger, hvorved Amtstuerne faae større Tillæg til deres Comptoirhold. Forresten kan jeg ikke andet end være enig i den Tanke, som ligger tilgrund derfor, og som ogsaa er udtalt i Udvalgets Betænkning.

Jeg indrømmer, at endeel af de samme Betænkneligheder kunne siges at finde Sted ved det af Udvalget stillede Forslag under 15de Afstemningspost og det af de samme to ærede Landstthingsmænds under 14de Afstemningspost stillede Forslag af lignende Indhold; men det forekommer mig dog ikke, at de tale derimod i saa høi en Grad, og iøvrigt kan jeg ikke nægte, at jeg heller ikke var synderlig stemt for dette Tillæg. Det forekommer mig saaledes, at det kunde give Anledning til Conflicter mellem Finantsministeren og de vedkommende Embedsmænd, idet Embedsmanden kunde sige: „nu ere mine Comptoirudgifter betydeligt forøgede, og jeg maa nu have Tillæg; der maa forelægges en Lov,“ medens Finantsministeren maaskee siger: „Nei, de ere ikke betydeligt forøgede,“ og saadanne Conflicter synes det mig heller ikke ønskeligt, at man skal fremkalde ved en saadan, efter min Overbeviisning, ikke meget sigende Udtalelse i Loven.

Blechingberg: Saaledes som den 4de S er affattet, er der Intet, der betegner de Summer, der ere normerede til Contoirhold, som kun normerede midlertidigt og som dem, der skulle være undergivne Forandring under de forandrede Forhold, hvorom der er Tale i vort Vædringsforslag, og der har saaledes i selve Affattelsen af Paragraphen været tilstrækkelig Anledning for os til at udtale den Tanke, som jo dog er erkendt for at være rigtig, nemlig, at det kun er en midlertidig Bestemmelse af Contoirholdsudgifterne, og at, ligesom Embedsmanden under en betydelig Afgang af Forretningerne maa finde sig i, at denne Godtgjørelse synker, saaledes kan han ogsaa, naar en betydelig Tilvæxt af Forretningerne finder Sted, have Krav paa at erholde en yderligere Godtgjørelse. Det er ikke nok i denne Henseende at henviise Embedsmændene til